

**STAFFANSTORPS
KOMMUN**

KOMMUNLEDNING

KONFERENSNOTERINGAR

Bryssel, Belgien 2006-11-6/7

1(7)

Observatörsuppdrag

avseende årsmöte ENCOD

European Parliament, Brussels, Belgium 6-7 november 2006

Undertecknad anlände tidigt morgonen den 6 nov till ett halv mulet Bryssel, uppdraget var att som observatör för ECAD bevaka legaliseringsrörelsen (European Coalition for Just and Effective Drug Policies) ENCOD's årsmöte 2006.

Det första som möter mig när jag anländer till EU-parlamentet är en grupp människor som håller i en banderoll med texten "Time for a new drugpolicy"

Bakgrunden till att ENCOD valt att förlägga mötet i EU-parlamentets lokaler är det möte som FN håller i Wien mars 2008, då en summering och utvärdering skall presenteras och diskuteras kring den globala kampen mot narkotika som pågått de senaste 10 åren.

Ytterligare en anledning var att ENCOD arrangerade detta möte tillsammans med de "Gröna i Europa" och den "Italienska vänsterrörelsen".

Inbjudna var förutom ENCOD medlemmar även andra drogliberaler från Nord- och Sydamerika, Australien och Asien.

ENCOD propagerar inför FN's möte med att den nuvarande drogpolitiken skapar fler problem än drogerna i sig själva gör. Målet för ENCOD är att vid detta tillfälle få tillstånd en revision av FN's drogkonvention, där grundtesen enligt ENCOD skall var att varje enskilt land skall få skapa sin egen drogpolitiska plattform utan att den baserar sig på förbud.

Mötet i Bryssel skulle inför FN mötet 2008 redovisa existerande och framtida alternativa som skulle kunna ligga till grund för en framtida världsomspännande drogpolitik.

Väl inne i EU-parlamentet och i väntan på att konferensen skall börja så blir jag tillfrågad om jag kommer från Sverige, det visar sig att frågan är ställd av Svenska brukarföreningens representant Berne Stalenkrantz, medlem i ENCOD. Stalenkrantz inleder en diskussion kring ECAD's sätt att arbeta med narkotikafrågan, där han uttrycker sitt missnöje med att det är för stor polariseringen på "gruppen" av de människor som har "problem" och ett drogberoende och för lite på själva preparaten. Min motfråga till Stalenkrantz var om han ärligt trodde på att jag under mina 20 år sett ner på de människor som jag försökt hjälpa ifrån ett missbruk. Och att jag i så fall skulle ha gjort detta för jag

ansett att dom, personerna, varit problemet och inte drogen. Eller att Stalenkrantz själv befunnit sig där han är idag om inte någon sett människan Stalenkrantz utan bara försökt minska drogerna och inskränka på den personliga friheten att använda droger.

Stalenkrantz ville också diskutera vad en drog egentligen är och problemet med legal förskrivning av olika mediciner. Stalenkrantz menar att ECAD inte ser ner på de människor som får sina preparat via ordination av läkare.

Stalenkrantz menar också att ECAD's arbete gör det svårt för brukarföreningen att finansiera sin verksamhet då många bidragsgivare backar ur just på grund av ECAD's påtryckningar. Han ger dock uttryck för att Svenska brukarföreningen vill ha en bättre dialog med ECAD i framtiden.

På väg in i auditoriet där mötet skall hållas fastnar min blick på diverse "stickers" uppklistrade runt om i lokalen. Texten på dessa är bland annat "Prohibition is political, NOT for protection of public Health", "Laws should reflect reality", "Over his own body and mind the individual is sovereign" och "The danger of drugs should not be exaggerated-the danger of life should not be underestimated". Jag räknar antalet närvarande till cirka 60st.

Mötet öppnas av Giusto Catania, MEP (member of the european parliament) och representant för den yttersta italienska vänstern. Innehållet kan kort beskrivas som ett upprop på att en samstämmighet hos legaliseringsrörelsen är ett måste för att få till stånd en förändring i EU's framtida drogstrategi/policy. Catania menade att ENCOD i mycket större utsträckning måste uppvakta Europas regeringar och agera kraftfullare tillsammans med dessa för att legalisera vissa i dagsläget illegala och narkotikaklassade preparat såsom opium. Catania framhåller också vikten av att cannabis tas bort från listan över illegala preparat, då han menar att cannabis inte är skadligt för den mänskliga hjärnan eller kroppen. Catania vill också att ENCOD tar fram ett dokument som manar och uppmuntrar till politisk mobilisering inför Wien 2008, detta dokument skulle kunna vara den plattform som involverar och engagerar regeringar till att börja prata om "användare" och inte om "missbrukare". Dokumentet skulle vara grunden för EU's förnyelse och modifiering av den gamla konventionen. Catania ger också uttryck för kritik och besvikelse i samband med att man från drogbegränsarnas sida endast presenterar

den ena metoden efter den andra om hur man förhindrar droganvändande och men aldrig några siffror eller forskning på om dessa metoder verkligen gör nytta. Han pekar på att amfetaminanvändningen faktiskt ökar i Europa. Catania menar på att man måste tillåta sig hitta nya legala användningsområden för amfetamin som enligt ENCOD är prestationshöjande och därför bör klassas som legala och accepterade preparat, Viagra användes som liknelse.

Efter Catania var det dags för en kortare diskussion om "Harm reduction" och dess effekter i verkliga livet om droger fortsättningsvis kommer att vara illegala. Det framkom även att "The European Drug Consumer Organisation" har skickat in en skrivelse till EU, där man framhåller vikten av att de görs mer delaktiga i arbetet med att legalisera droger.

Nedan följer en sammanfattning av innehållet i de anföranden och inlägg kring dessa som gjordes under ENCOD's årsmöte.

En av talarna var en representant som agerar rådgivare åt den baskiska regeringen, Belén Bilbao. Bilbao's största och viktigaste uppdrag är att minska dödligheten och hälsoproblemen hos droganvändare samt att öka den sociala tryggheten och statusen hos dessa individer. Bilbao medger att problemen hos dem som använder olika narkotiska preparat är kända men vill inte att man skall ändra människors vanor och användande genom att skapa lagar och förbud. Bilbao vill att man skall utvärdera "harm reduction" metoder och på vilket sätt dessa är en motvikt till kriminaliseringspolitiken. Hon framhåller kamratstödjarprogram, sprutrumprojekt och interventionsprogram som anledningen till att antalet dödsfall relaterade till kriminalitet och trafik minskat betydligt. Problemen finns fortfarande kvar men de har förändrats. Preparat som skapar sjukdom och kriminalitet bör förbjudas.

Under dagen påpekade Milena Naydenova, HOPE association og drugconsumers Bulgarien, vikten och behovet av "harm reduction". Hennes argument och resonemang är till största delen ekonomiska då hon framhåller att "harm reduction" minskar den organiserade brottsligheten och dess konsekvenser för de

inblandade individerna. Genom detta angreppssätt behöver inte användarna begå brott för att finansiera sitt användande och således då inte bli betraktade som kriminella. Den sociala statusen och känslan av tillhörighet skulle då öka genom att möjligheterna till eget boende och arbete inte begränsas av att man har ett "förflutet".

Steve Barker från England anser att cannabis skall legaliseras och argumentet för detta är att cannabis är ypperlig som medicin mot sjukdomar såsom MS.

Cindy Fazey, England, och en av de personer som inom Förenta staterna arbetar med att begränsa droganvändandet och efterfrågan på droger. Fazey bidrog med underlag inför beslutet om den drogkonvention som antogs 1998 och som skall utvärderas 2008 i Wien.

Fazey anser att det finns stora skillnader mellan förespråkarna för den restriktiva drogpolitiken som vill ha bättre kontroll och tydligare lagar såväl internationellt som nationellt (bl.a. USA, Japan, Sverige) och de mer pragmatiska länderna (bl.a. Canada, Spanien, England, Holland) som påbörjat arbetet med att liberalisera sina nationella lagar och metoder. Dessa pragmatiker anser inte att hårdhet medför att drogproblemet försvinner.

Fazey anser att varje enskilt land måste utveckla ett system som är applicerbart under de förutsättningar som gäller för det landet istället för den rigida inställning som EU's drogpolicy står för.

Jan Lonink, Holland, berättade om det sätt som de arbetar efter i den stad i Holland som han är borgmästare i Terneuzen. I Terneuzen bedrivs ett projekt med att avkriminalisera hanteringen av såväl användandet som försäljningen av cannabis, allt i samförstånd mellan kommun och polis. Det regleras genom avtal mellan "coffeshops" och kommun.

Det första som han efterlyser och uppmanar är en förnuftig drogpolitik baserad på fakta och inte på moraliska värderingar. Han fortsätter med att påstå att "coffeshops" bidrar till det låga antalet användare av cannabis som Holland har i förhållande till England och Tyskland. Han påstår att "coffeshops" är en del av lösningen på drogproblemen. Han fortsätter sitt anförande med att föreslå att kvaliteten på hampa måste regleras i lag för att kunna säkerställas. I Terneuzen finns ett avtal mellan polisen och elbolaget som förhindrar "illegal" odling av hampa. Medelåldern på besökarna i "coffeshops" är 27 år och 90% av dem har arbete.

Inledningen till trots finns det ändå mycket att göra kring "coffeshops" som bidrar till sociala störningar, men dessa består främst av högljudda människor som urinerar lite överallt.

Han menar att länder som Belgien som tillåter i lag att inneha 3 gram cannabis skapar problem då man inte tillåter att själva köpet av drogen genomförs på Belgisk mark.

Terneuzen har löst problemet med lokala ordningsstadgar som endast tillåter försäljning via "coffeshops", att köparen måste vara 18 år samt att endast får köpa 5 gram cannabis åt gången. För att hindra att kriminella gäng sköter försäljningen är priset reglerat enligt avtalet mellan kommunen och innehavaren av "coffeshops". Innehavaren måste vara ostraffad och inte ha en kriminell bakgrund. I endast 22 % av de Holländska städerna finns det "coffeshops". Han anser också att det är bättre att innehavarna får sin cannabis på laglig väg än genom de gäng och syndikat som lever på att tjäna pengar på dem som vill använda cannabis. Han gör också jämförelsen med alkoholförbudet i USA som inte var framgångsrikt.

Martin Barusso, Spanien, representant för cannabisbrukarna och cannabisodlarna. Han förespråkar en modell där man köpa och använda en kvalitetskontrollerad och garanterat bra cannabis. Personligt användande av cannabis skall inte vara olagligt eller rendera juridiska sanktioner. Ett ställe måste finnas där du kan köpa plantor och frön för odling av hampa. I provinsen Navarra startades 1994 ett projekt som kortfattat innebar att 100 personer tillsammans odlade 200 plantor hampa för eget bruk. Detta utvidgades 1998 till att omfatta 600 plantor för 200 personer. Spansk domstol har beslutat tillåta skörden av den odlade hampan. Dock finns det än så länge inget fastställt antal plantor som man tillåts odla per person som det finns i Holland. Man relaterar även till Sverige som numera tillåter hampa odling. De personer som ingår i detta projekt måste vara över 18 år och ha använt cannabis tidigare.

För att bli medlem i den spanska brukarföreningen måste man vara över 18 år och dessutom skriva på ett papper där man medger att man är användare av cannabis eller att man använder det i medicinskt syfte. När man är medlem får man endast använda 350 gram per år, är det för rekreationellt syfte betalar man fullt pris, är det i medicinskt syfte betalar man endast 50% av priset.

Barusso skiljer tydligt på cannabis och andra illegala droger som enligt honom skapar mafia och kriminella problem i mycket större utsträckning.

En representant för en socialorganisation i Bologna, Italien berättar att de hjälper människor som hamnat i problem med rättvisan på grund av sitt användande av droger. Han menar på att om man avkriminaliserade användandet skulle fler människor känna sig som en del av samhället och inte hamna utanför det. Han efterlyser ett cannabis-användar system som inte ämnar att tjäna pengar åt vissa. Om man blir tagen med cannabis som innehåller en THC halt som överstiger 0,250 kan detta rendera mellan 3-8 års fängelse.

Många deltagare på mötet framhåller betydelsen för ENCOD att definiera vad cannabis är. I dagsläget pratar man om marijuana, pot, skunk etc. etc. Detta kan var förvillande för många politiker och allmänhet som kanske hade haft en mer liberal syn på cannabis annars.

Slutkommentarer

Känslan som infinner sig hos mig när jag lämnar Bryssel är att ENCOD's argument för en förändrad europeisk drogpolitik där varje enskild medborgare själv skall ha "freedom to farm" (rubriken på ett material som delades ut på mötet) är en otroligt egoistisk inställning, detta i motsats till vad dom själva förmodligen hävdar.

Inte för en sekund diskuterades något utifrån barnperspektivet -vem ser till att den som använder cannabis inte kör skolbussen påverkad, med mera. Inte heller diskuterades det hur man bemöter sina medmänniskor, detta trots att de själva hävdar att de inte blir behandlade på ett medmänskligt sätt -vem ser till att den som skall operera min blindtarm inte är halvfjuttad när han genomför operationen

Jag kan inte heller förstå hur ENCOD på allvar tror att man skulle bli av med de gäng och andra intressenter som lever på att sälja droger, bara för att man legaliserar användandet.

Alla intryck av såväl diskussionerna under mötet som de deltagande medlemmarna stärker mig i min övertygelse om att ECAD och Sverige är på rätt väg, men att vårt arbete och våra argument måste synliggöras ännu mer!